

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 157.994 van 27 april 2006
in de zaak A. 133.312/XII-3777.**

In zake : de GEMEENTE SINT-GENESIUS-RODE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Lindemans,
kantoor houdende te Brussel,
Keizerslaan 3

tegen :

het VLAAMSE GEWEST,
dat woonplaats kiest bij
advocaat W. Muls,
kantoor houdende te Brussel,
A. Dansaertstraat 92.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Sint-Genesius-Rode op 21 februari 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 december 2002 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken waarbij haar beroep tegen de beslissing van 7 november 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant tot vaststelling van de rekening 2001 wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 121.323 van 4 juli 2003 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding van 22 augustus 2003 ingediend door verzoekster;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur H. Colin;

Gelet op de beschikking van 24 februari 2005 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 juli 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 oktober 2005;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. Judo, die loco advocaat D. Lindemans verschijnt voor verzoekster, en van advocaat K. Lardenoit, die loco advocaat W. Muls verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. Colin;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gemeenteraad van Sint-Genesius-Rode op 23 mei 2002 de rekening 2001 vaststelt; dat er uit blijkt dat een belastingschuld ten bedrage van twee keer 2000 frank niet werd geïnd en in onwaarde is gesteld; dat dit hiermee verband houdt dat twee inwoners, M. Demeulenaere en S. De Mot, in bezwaarschriften met betrekking tot de gemeentebelasting op het ophalen van huishoudelijke en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen - dienstjaar 1999 de nietigheid hadden doen gelden van hun aanslagbiljet omdat het in het Nederlands was gesteld en strijdig was met de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken - welke bezwaarschriften op 17 september 2001 door de gemeenteraad waren ingewilligd;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 7 november 2002 van oordeel is dat de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 “niet gebaseerd zijn op enige wettige grond” en dat M. Demeulenaere en S. De Mot de belasting “nog steeds schuldig” zijn; dat de deputatie de begrotingsrekening 2001, alsmede de balans en resultatenrekening 2001 dienovereenkomstig wijzigt en definitief vaststelt;

Overwegende dat de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Jeugd, Cultuur en Ambtenarenzaken op 23 december 2002 het beroep van de gemeente tegen het besluit van 7 november 2002 van de bestendige deputatie verwerpt en de begrotingsrekening 2001 evenals de balans en resultatenrekening 2001 van de gemeente definitief vaststelt zoals ze werden goedgekeurd en gewijzigd door de bestendige deputatie; dat gemotiveerd wordt :

“Overwegende dat uit de lijst van de onwaarden op niet geïnde vastgestelde rechten van de gewone dienst bleek dat de belastingschulden van 2 maal 2000 frank niet werden geïnd en in onwaarde werden gesteld op het artikel 040/301/01. De bestendige deputatie heeft dit gecorrigeerd met het artikel 2 van het besluit van 7 november 2002;

Overwegende dat het in onwaarde stellen van beide belastingschulden van 2000 frank onterecht gebeurde als gevolg van het onterecht inwilligen van de ingediende bezwaarschriften die de taal van het aanslagbiljet betroffen;

Overwegende dat de fiscale schuld van bovenstaande belastingplichtigen wortelt in het uitvoerbaar verklaard kohier en niet in het aanslagbiljet zelf dat een uittreksel is uit het uitvoerbaar verklaard kohier;

Overwegende dat aanslagbiljetten voor gemeentebelastingen individuele bestuurshandelingen zijn omdat zij gericht zijn tot elk van de belastingplichtigen afzonderlijk; dat bestuurshandelingen met individuele strekking ten opzichte van de inwoners van de gemeente Sint-Genesius-Rode in het Nederlands moeten gebeuren; dat Franstalige inwoners over de mogelijkheid beschikken om een vertaling in het Frans te bekomen; dat bijgevolg de kwestieuze aanslagbiljetten conform de taalwetgeving in het Nederlands waren verstuurd; dat dientengevolge de bovenvermelde gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2002 niet gebaseerd zijn op enig geldige wettelijke motivatie;

Overwegende dat de toezichthoudende overheid niet heeft opgetreden tegen bovenvermelde gemeenteraadsbeslissingen inzake de inwilliging van de bezwaarschriften. De fiscale procedure voor het behandelen van bezwaarschriften valt niet onder het algemeen toezicht omdat een specifieke rechterlijke beroepsprocedure voorzien is conform art. 9 van de wet van 24 december 1996 betreffende de vestiging en de invordering van de provincie- en gemeentebelastingen. Bovendien mag de ontvanger conform art. 55 §1 van het A.R.G.C. alleen die ontheffingen boeken als onverhaalbare post indien ze behoorlijk zijn toegestaan door het college (in casu de gemeenteraad). Onder ‘behoorlijk’ moet worden verstaan dat de gemeenteontvanger eerst had moeten onderzoeken of die ontheffingen wel rechtsgeldig en verantwoord waren toegestaan.

Het niet optreden van de toezichthoudende overheid tegen deze twee gemeenteraadsbeslissingen, ontslaat de gemeenteontvanger niet van zijn wettelijke controletaak en mag hij deze belastingschulden bijgevolg niet ‘automatisch’ in onwaarde stellen.

Overwegende dat de belastingschuld van de heren M. Demeulenaere en S. De Mot evenwel verschuldigd blijft”;

2. Overwegende dat het verzoekschrift vier middelen bevat; dat verzoekster tijdens de schorsingsprocedure liet verstaan dat twee middelen van die aard zijn dat reeds hun ernstig karakter volstond voor een schorsing van de bestreden beslissing, met andere woorden zonder dat nog het risico van een moeilijk te

herstellen ernstig nadeel werd aangetoond; dat verwerende partij in de memorie van antwoord meent dat verzoekster zodoende afstand “lijkt” te hebben gedaan van de twee andere middelen, “die derhalve niet meer gegrond kunnen worden bevonden”;

Overwegende dat die opwerping geen steek houdt; dat verzoekster in de memorie van wederantwoord terecht repliceert dat de stelling van verwerende partij “onmogelijk gevolgd [kan] worden”; dat haar geen afstand van enig middel kan worden toegeschreven;

3.1. Overwegende dat verzoekster een eerste middel afleidt uit de schending van artikel 265, § 1, van de nieuwe gemeentewet en van het rechtszekerheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel; dat in essentie wordt toegelicht dat de toezichthoudende overheid de mogelijkheid had tijdig op te treden tegen de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001, dat zij dat niet gedaan heeft, dat het haar belet deze beslissingen later als onwettig te beschouwen en dit te hanteren als een argument tegen de dienstjaarrekening, en dat een dergelijke houding het equivalent van een laattijdige vernietiging uitmaakt;

Overwegende dat, in de lijn van het eerste middel, in een tweede middel wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing ten onrechte mee gemotiveerd wordt door het oordeel dat de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 niet gebaseerd zijn op enige wettige grond, ofschoon die beslissingen definitief zijn geworden en het niet aan een administratieve overheid toekomt om definitief geworden bestuurlijke beslissingen buiten toepassing te laten;

Overwegende dat verzoekster in een derde middel betoogt dat de bestreden beslissing artikel 25 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken ten onrechte interpreteert “in de zin [...] [dat] de briefwisseling met particulieren steeds initieel in het Nederlands moet worden opgesteld en verzonden, onverminderd de mogelijkheid om, op uitdrukkelijk en telkenmale te herhalen verzoek een Franstalig exemplaar te bekomen”; dat verzoekster er op wijst dat volgens de Vaste Commissie voor Taaltoezicht de verzending van aanslagbiljetten in het Nederlands aan belastingplichtigen die vroeger duidelijk de wens te kennen hadden gegeven om met de overheid te corresponderen in de Franse taal, manifest onwettig is;

Overwegende dat een vierde middel, ten slotte, bekritiseert dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een omzendbrief waarmee het Vlaamse Gewest het taalgebruik in de randgemeenten regelt, terwijl artikel 129, § 2, van de Grondwet die bevoegdheid uitdrukkelijk aan de federale overheid voorbehoudt;

3.2. Overwegende dat de bestreden beslissing wezenlijk hierdoor verantwoord wordt dat de belastingschulden van M. Demeulenaere en S. De Mot ten onrechte in onwaarde zijn gesteld en integendeel verschuldigd blijven; dat dit dan weer steunt, eensdeels, op de overweging dat de fiscale schuld van de betrokkenen in het uitvoerbaar verklaard kohier en niet in het aanslagbiljet zelf wortelt en, anderdeels, op de overweging dat de betreffende aanslagbiljetten terecht in het Nederlands waren verstuurd en dat de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2002 niet gebaseerd zijn op “enig geldige wettelijke motivatie”;

Overwegende dat alle aangevoerde middelen specifiek dat zogenaamde gebrek aan “enig geldige wettelijke motivatie” viseren; dat zij namelijk inhouden dat de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 niet onwettig zijn, minstens dat verwerende partij verbeurd had om hun eventuele onwettigheid nog ter sprake te mogen brengen; dat aangenomen echter dat de kritiek in die middelen terecht zou zijn, de vraag rijst of het aangevochten besluit er wel beslissend wordt door aangetast;

3.3. Overwegende dat door de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 het bezwaarschrift van M. Demeulenaere en S. De Mot tegen hun aanslag in de gemeentebelasting op de huisvuilophaling, dienstjaar 1999, “wordt ingewilligd”; dat, blijkens de vermeldingen van de gemeenteraadsbeslissingen, elk van de bezwaarschriften “de nietigheid van het aanslagbiljet inroept, omdat het afgeleverd is in het Nederlands en strijdig met de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken”; dat de gemeenteraad met zijn beslissingen het voorstel van de burgemeester bijvalt “waarvan de motivering enerzijds gebaseerd is op de taalwetgeving die faciliteiten voor de inwoners voorzien heeft die door de grondwet gewaarborgd zijn en anderzijds op de rechtspraak van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, volgens dewelke alle documenten in ’t Frans moeten verzonden worden vanaf het ogenblik dat een inwoner zijn aanhorigheid tot deze taal door een éénmalige verklaring aan het bestuur kenbaar heeft gemaakt”;

Overwegende dat de interpretatie van die gemeenteraadsbeslissingen niet buiten artikel 58 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken om kan; dat het eerste tot en met derde lid ervan voorschrijven dat alle administratieve handelingen die naar vorm of inhoud strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten, nietig zijn, dat de nietigheid van die handelingen op verzoek van iedere belanghebbende wordt vastgesteld, onder anderen door de overheid van wie die handeling uitgaat, en dat wanneer aldus wordt vastgesteld dat handelingen nietig zijn wegens hun vorm, zij door de overheden waarvan zij uitgaan, vervangen worden door bescheiden die naar de vorm regelmatig zijn;

Overwegende dat, in het licht van deze bepalingen, de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 op te vatten zijn als niets meer dan de vaststelling waarvan sprake in voormeld artikel 58, al dan niet terecht, dat de aanslagbiljetten in hoofde van M. Demeulenaere en S. De Mot naar de vorm strijdig zijn met de bepalingen van de gecoördineerde wetten, welke vaststelling aanleiding dient te geven tot de vervanging van de nietig bevonden aanslagbiljetten door andere die wel regelmatig zijn naar de vorm;

Overwegende dat bijgevolg de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001, ook in de veronderstelling dat er onverkort rekening mee moet gehouden worden -zoals verzoekster in haar middelen bepleit-, niet tot gevolg hebben dat M Demeulenaere en S. De Mot van de betreffende belasting zijn ontheven; dat verzoekster zich vergist wanneer zij in de laatste memorie meent dat de verwerende partij zulks ten tijde van de gemeenteraadsbeslissingen zelf had moeten duidelijk maken; dat niet wordt toegelicht, noch spontaan wordt ingezien waarom de verwerende partij verplicht zou zijn geweest te ageren tegen gemeenteraadsbeslissingen waarin nu eenmaal, per hypothese, rechtens juist wordt vastgesteld dat de twee aanslagbiljetten in strijd met de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken in het Nederlands zijn verstuurd;

3.4. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat zelfs indien de aangevoerde middelen zouden worden bijgevalen, dan nog de essentie van de motivering van de bestreden beslissing overeind blijft; dat, in tegenstelling tot wat verzoekster in de laatste memorie meent, die essentie niet is dat de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 onwettig zouden zijn, maar dat de belastingschulden van M. Demeulenaere en S. De Mot verschuldigd blijven

vermits ze wortelen in het uitvoerbaar verklaard kohier en niet in het aanslagbiljet, zodat de schulden onterecht in onwaarde worden gesteld ten gevolge van de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 over de ingediende bezwaarschriften die de taal van het aanslagbiljet betroffen;

Overwegende dat die redengeving des te minder door de beweerde “foutieve opvatting” van verwerende partij over de onwettigheid van de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 in het gedrang wordt gebracht nu de bestreden beslissing is genomen in het kader van de uitoefening van een goedkeuringstoezicht, in graad van beroep; dat dit impliceert dat de verwerende partij tot rechtshandhaving gehouden was, zodanig dat indien effectief moest worden bijgevallen dat zij de gemeenteraadsbeslissingen van 17 september 2001 niet als onwettig mocht beschouwen, zij gelet op het *sub* 3.3 overwogene niet anders had mogen oordelen dan zij nu deed en namelijk verplicht zou zijn geweest om evengoed aan te nemen dat het in onwaarde stellen van de belastingschulden van M. Demeulenaere en S. De Mot, ten gevolge van het inwilligen van hun bezwaar omtrent de taal van de aanslagbiljetten, onterecht gebeurde en dat de belastingen verschuldigd blijven;

Overwegende dat de middelen niet tot vernietiging kunnen leiden; dat zij verworpen worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 350 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig april 2006, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.